

לאאعلاה אפיקשלים ולאאש שמחתי. בכל מקומות שיש חドוה לקרוש-ברוקה*היא*, קול זה יוצא וקורא.

או יוצא ממש וועלה ומפה רקיעים וושאג שאגות, עד שכלל חילות השם בלם ברעש השמחה, ואו נושבת רוח ומפה בעלים של אותו אילן גדור, וכל הענפים שלו מפים זה בזנה, וקול מתעורר מתחז נוף האילן, וקורא ואומר: זכר לעולים בריתו ובבר צוה לאלף דור אשר ברות את אברהם ושבועתו ליצחק. כיון שקורא שקור זה מתחזר, שומע אברהם סבא ומתחזר, ^(ט) פאשר הוא רצון מלך, ומתנחם אתו.

באותה שעה מתחזרת רוח אחת מצד דרום, וכל רצון וחדוה ורפהאה מתחזרם על העולם. ואו עוללה הבקר, ונמצא רצון ומנוחה לכל אסירי המלך שהם בבית חולמים. אשר העם שיכולים לדעת מהטודות הטמירות והנטיריות של המלך הקדושים.

אמר רבי אבא, يوم אחד קייתי אני ורבי יהודה שמן עפו (חיליכים) במבר, ונכנסנו במערה אחת, ומיצאנו שם ספר עתיק אחד ממים ראשונים. פתחנו אותו, ומיצאנו שהיה כתוב בו בראש דבריו: (עשה מה) קראשנות הפה באו וחדשות אני מגיד, ובאר הפסוק בנשימות הצדיקים. מיום שעללה במחה**ב**ה לברא עולם. ועוד שלא נברא העולם, כל רוחות הצדיקים היו גניזות במחה**ב**ה לפניו, וכל אחר ואחר ברמות. כיון שא翟 את העולם, התגלו כלם ועמדו בדימותם לפניו ברומי מרים, אחר כה גמן אותם באוצר אחד בגן עדן. שלמעלה, והוא אוצר לא מלא לעולים, ותמיד קורא: קראשנות הפה באו וחדשות אני מגיד.

חדוה לקודשא בריך הוא, קלא ברין נפיך מתפּון וסליק ובטש רקיין ושאייגן, עד דכל חילי שמיא قولחו בערטורא. ברין נשבא רוחא ובטש בטרפין דההוא אילנא רברבא וכל ענפין דיליה בטשין דא ברא. וקלא אתעד מגו נופא דאילןא וקרי ואמר. (טהילים ק"ה) זכר לעזלם בריתו דכר צוה לאלף דר (דברי הימים א ט"ז) אשר ברית את אברהם ושבועתו ליצחק. כיון דקלא דא אתעד שמע אברהם סבא ואתער (פ"ז) כר איהו רעווא למלפא ואתחם בהדיה.

בההיא שעתא אתעד רוחא חדא מסטרא דדרום וכל רעו וחדוה ואסותא אתעד על עלמא. וברין סליק צפרא ורעוא אשטפח וניחא לכל אסירי מלקא דאינון בבי מרעעיה. זפאה עמא דיכלין למנדע מרזין טמירין סתימין דמלפא קדישא.

אמר רבי אבא יומא חד הוינא אנא ורבי יהודא דמן עפו (אלו) במדברא ועאלןא במערתא חדא ואשבחנא פמן ספרא חדא עתיקא דמן יומין קדמאין. פתחנא ליה ואשבחנא דהה כתיבביה ברישמלוי (ישעה מ"ב) קראשנות הפה באו וחדשות אני מגיד. ואוקים קרא בגנשמתהזון דצדיקיא. מן יומא דסליק במחשבה למברי עלמא.

עד לא אתברי עלמא כל רוחין דצדיקיא הו גניזין במחשבה קמיה כל חד וחד בדיוקניה. כיון דציר עלמא אתגלין כלעו וקימי בדיוקניה קמיה ברומי מרומים. לבתריhab לון באזר חד בגנתא דעדן לעילא. וההו אוצר לא מליא לעלמין, ותדרר קרי קראשנות הפה באו וחדשות אני מגיד. מן שלמעלה, והוא אוצר לא מלא לעזלים, ותמיד קורא: קראשנות הפה באו וחדשות אני מגיד.